

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

417

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"רְאֵה אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה"

מה בין המסית למזכה?

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

שתמיתהו ותדינהו בדינים קשים. ודור המדבר מרוב זכותם וקדושתם קבלו העונש תיכף בעוה"ז. וזהו; **'הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם'** ('אבות' ד כא) הם מוציאין. ובמשנה תורה ביאר מרע"ה כמה פעמים ענין זה; **"ובדבר הזה תאריכו ימים"** ('דברים' לב מז) בשמירת התורה והמצוות; **"פי הוא תנייכם"** ('שם') ממש. ולהיפך; לא תאריכו ימים.

והוא ענין **"בְּרָכָה וּקְלָלָה"** ר"ל; תשכיל ותתבונן ותכיר כי בעשיית המצוות במצוה עצמה יש; **"בְּרָכָה"** ובהיפוכה נמצא; **"קְלָלָה"**. וזהו מחסדי השי"ת כמבואר במדרש; **'רבנן אמרי: "אמר הקב"ה: לא לרעתם נתתי להם ברכות וקללות, אלא להודיען איזה דרך טובה שיבחרו אותה"** ('דב"ר' ד א). ר"ל; אחרי כי טוב יש ברכה וברע יש קללה, מי לא ירוץ להחזיק בברכה ולברוח בתכלית הריחוק מן הקללה? אכן כל הטוב והחסד שטרח הקב"ה לא יועיל לנו ח"ו ומכתנו אנושה מאד, כי החולה יחזיק תמיד רק בדברי קללה, בפחמים ובמאכלים הנבאשים ואך בריאים המה ירגישו תיכף שהם חולים.

ואנחנו באשר אנו שותים כמים עולה ואין בנו מתום ר"ל; **"כָּל רֹאשׁ לְחָלִי נָכַל לְכָב דַּיִן"** ('ישעיה' א ה) ובשביל זה מתענגים אנחנו בדברים הנבאשים כמו; **'הקנאה והתאוה והכבוד'** ואיך נמצא תרופה למכתנו לכך נצטוינו בלשון הכתוב; **"רְאֵה אֲנִי <<< המשך בעמ' 2 <<<**

מחלה בנפש, כידוע מש"כ הרמב"ן על ענין התאוה תאוה; **'כמתאויים לאכול הפחמים והעפר'** ('במדבר' יא). וזה הוא בלי ספק חולי רע, כי הבריא לא יבקש דברים נבאשים כי אם דברים בריאים ומתקנים, אין זאת כ"א מחלה היא בנפש.

ולכן לדור המדבר אשר נכשלו פ"א במחלת התאוה לפי ערכם, זכו שנענשו במידה אשר חטאו כדי להורותם; כי הרצון היא מחלה בנפש ובגוף וישוּבו בתשובה שלמה ונענשו במילוי התאוה כנאמר; **"נָאֵל הָעַם תְּאֵמַר... לא יום אָחַד תֵּאֲכְלוּ... עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאֶפְקַם וְהָיָה לָכֶם לְזָכָר"** ('במדבר' יא). נמצא כי במה שביקשו בזה נענשו למלאות להם תאותם עד כי התאוה המיתה אותם ולפי זכות נפשותם וגופם לא יכלו לסבול את מחלת התאוה ומתו כמבואר ברש"י; **"עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאֶפְקַם כְּתַרְגוּמוֹ; דִּי תְקוּצוֹן בֵּיהּ וַיְהִי דוּמָה לְכֶם כְּאִילוּ אַכְלֵתֶם מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מְדִי... וְהָיָה לָכֶם לְזָכָר"** שתהיו מרחקין אותו יותר ממה שקרבתם. ובדברי ר' משה הדרשן ראיתי; **שיש לשון שקורין להרב; וְזָכָר"** ('שם' כ).

איום וגורא כל דבריו, נמצא כי התאוה אשר קרבו מאד עד שהשליטו בנפשם, לסוף היא בעצמה היתה להם לסייף כדברי ר' משה הדרשן הרי כדברי המד"ר אשר הבאתי; **"אם תאבד... טוב תאכיל תאכלו"** הרי 'ספר'. ואם לאו? הרי 'סייף'. כי; **'הספר והסייף נתנו מכורכין מן השמים'**, בדבר אחד ספר וסייף. וזהו אשר דברנו כי התאוה בעצמה תדין את האדם ותיסרהו עד

אמרינן; **'תני בשם ר"א: "הסייף והספר נתנו מכורכין מן השמים, אמר להם הקב"ה: "אם שמרתם מה שכתוב בספר הזה הרי אתם נצולים מן הסייף ואם לאו? סוף שהוא הורג אתכם!" תני בשם רשב"י: "הככר והמקל נתנו מכורכין מן השמים, אמר להם הקב"ה: "אם שמרתם את התורה הרי ככר לאכול ואם לאו? הרי מקל ללקות בו!" היכן? "אם תאבדו ושמעתי... נאם תמאנו ומריכם תרב תאכלו"** ('ישעיה' א יט) ('ויק"ר' לה ו). **הענין כך הוא;** כאשר אנו רואים בעניני גשמיות כי כל דבר ודבר יש בו דבר והיפוכו, כל מאכל אם הוא כתיקונו ובשלימותו ובמזגו, אז יבריא האדם ויתן לו קיום וחיות. ולהיפך אם נתקלקל ונתעפש, אז לא די שלא יבריא כ"א להיפך יחליאהו בחולאים קשים. ולכאורה הוא פלא. אכן הוא הדבר; כי כל דבר יש בו דבר והיפוכו וכן הדבר בכל עניני העולם; וביחוד לקיום האדם בעניני הגוף ובעניני הנפש; בעניני הגוף אם ינהג עצמו כשורה ובמזג הראוי אזי אבריו מתענגים ומתדשנים ואם יצא ממידתו אזי יחליאהו בחולאים רעים, כי הרבה חולאים באים על רוב אכילה. וכן בעניני הנפש; יש לו בריאותו וקיומו, היא התורה והמצוות והנהגתו עפ"י השכל, הם הנותנים בו כח וגבורה, מתענג הוא ומתדשן וכל מחשבה טובה ומעשה טוב יתן בו קדושה וטהרה לו ולגופו כידוע. ובהיפך, אם יצא מגדרי התורה והשכל ויכנס בגדר הרצון, אזי היא בעצמה תחליאהו ותיסרהו בחולאים רבים, כי ענין הרצון הוא

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

נתן לפניהם כמו; ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (שמות' כא א) ופירש רש"י; לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפרק וההלכה ב' או ג' פעמים עד שתאה סדורה בפיהם, לכך נאמר; 'אשר תשים לפניהם' כשלהן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם. כן הוא בענינינו; כי מוטל על האדם להתבונן ולהכיר את ענין הברכות והקלות כשלהן ערוך ומוכן לפניו וזהו עבודת האדם להתבונן עד שיראה בחוש ברכה וקללה. (דעת תורה').

"והיה פי יביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הפרכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל" (דברים' יא כט)

"ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גוכל אָסֵד לה' וגוכל אָסֵד לעֲזָאזֵל" (ויקרא' טז ח) 'שניהם שווין במראה ובקומה ובדמים' (יומא' ו א). שמעתי פעם ממור"ר הגה"צ הק' ר' ישראל יעקב לובצנסקי זצ"ל חתן הסבא מנובחרודוק זצ"ל ומשגיח ישיבת ברנוביץ שאמר: "יש ששני חברים לדעה יושבים באהלי תורה ויראה על ספסל אחד, לומדים ועוסקים ועמלים בתורה ולבסוף נפרדות דרכיהם ושני גורלות יש להם; "גוכל אָסֵד לה'" שאחד נשאר וממשיך בלימודיו בישיבה והוא מעמיק בלימודיו בתוך ד' אמות של הלכה עד שהשמש זרחה לו והוא מגיע להוראה ומורה לרבים ומקדש ש"ש ואילו השני פנה לדרכו הלא מוצלחה, פירש מהתורה ולומדיה ונתדרדר; זה התעקש והצליח וזה נדחה ולא התקרב.

"ונתתה את הפרכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל" איתא; אמר הקב"ה למשה: "כדי שיראו בחוש העין פועל הברכות והקלות" ונתתה את הפרכה על הר גרזים שלעולם יהיה רענן. ונתת הקללה תניח שתפעול על הר עיבל שלעולם יהיה יבש אין צמח בו ובזה יתעוררו הרואים ויאמרו: "הלא שני ההרים גדולים אלו" הנה בעבר הַנְּחָן מקום נחלי מים וגם אֲחֵרֵי נְחָךְ מְבֹאֵה הַשְּׁמֶשׁ הרי השמש ג"כ נותן בהם שהם העיקרים גם בַּאֲרֵץ הַנְּעֻנִי הַיֵּשֶׁב בְּעֵרְבָה מקום מוכן לזרע. ומה גם היותם; "אֲצֵל אֲלוֹנֵי מְכָה מקום אילנות" (מדרש תלפיות' ברכות ב צה).

וא"כ; כיון ששני הרים אלו שוין בהכנתם לכשהצומח ימצא בהם, למה האחד רענן והאחד יבש בלי צמח כלל? אין זאת אלא שהקללה שניתן בו על הר עיבל והברכה שניתן על הר גרזים גרם. ישתדל כל אחד ואחד מחברת החכמים, שגורל

הברכה יחול עליו, שיהיה כנחל נובע מעין המתגבר, שהשמש תזרח לו תמיד, שמעינו לא יתיבש וגורלו יהיה לה'.

איתא במדרש; 'אמר אליהו לנביאי הבעל: "בחרו שני פרים תאומים מאם אחת, הגדלים על אבוס אחת והטילו עליהם גורלות, אחד לשם ואחד לבעל" ופרו של אליהו היה נמשך אחריו והולך ואותו הפר שעלה לשם הבעל, נתקבצו כל אותם נביאי הבעל ארבע מאות וחמישים ונביאי האשרה ארבע מאות וכולם לא יכלו להזיז רגלו מן הארץ, עד שפתח אליהו ואמר לו להפר: "לך עמהם!" השיב הפר ואמר לאליהו לעיני כל העם: "אני וחברי יצאנו מבטן אחד וגדלנו במרעה אחד ועל אבוס אחד והוא עולה לחלקו של הקב"ה ושמו של הקב"ה מתקדש עליו ואני עליתי לחלק הבעל להכעיס את בוראי" א"ל אליהו: "לך אתם! ואל ימצאו עליה. כשם ששמו של הקב"ה מתקדש ע"י זה שעמי, כך מתקדש על ידך!" א"ל: "כך וכך אתה יועצני? שבעה שלא אזוז מכאן עד שתמסרני בידך!" מיד; "נִיָּחֲחוּ אֵת הַפֶּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם" (מלכים' א יח כה) מי נתנו להם? אליהו. ומקרא אתה למד; שאמר להם: "בַּחֲרוּ לָהֶם ולבסוף; "אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם" (ילקוט' מלכים' א יח).

יבוא זמן שכל התועים שתעו בדרכם וכל אלה הפורשים שפרשו מכותלי בית המדרש, שישבו על ספסל אחד עם חבריהם, אלו שהמשיכו בדרך הנכונה באהלי התורה והמוסר נתגדלו לתפארת בישראל והם התועים יתחרטו ויקוננו על עצמם ויאמרו את וידוים: "אנחנו וחברינו על ספסל אחד ישבנו בביהמ"ד תחת ענני הכבוד, גדלנו יחד באוירת הקדושה והנה הם יצאו לחלקו של הקב"ה ומקדשים את שמו ית' ואילו אנחנו מה עלה בגורלנו? עלינו לחלק הבעל להכעיס את הבורא".

האדמו"ר הנודע בישראל רבי מנדלי מקוצק זצ"ל, פגש פעם אחת את חברו מנעוריו שהתדרדר לדיוטא התחתונה ונתעשר שאל אותו הרבי: "איפה העולם הזה שלך?" והשיב לו: "יש לי כל הנאות העוה"ז, לא חסר לו כלום והשעה משחקת לו". השיב הרבי ואמר לו: "זהו העולם הבא שלך שמכרת את כל העוה"ב בעבור חיי שעה! אבל אני שואל איפה העוה"ז שלך?" (מעייני החיים)

"ויסקלתו באבנים ונתת פי בקש להדיחך מעל ה' אלקיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים" (דברים' יג יא). יש להתבונן; כמה גדול כח לימוד המוסר ובפרט ברבים לזכות אחרים, הנה

ידענו כמה חובה על סנהדרין לבקש זכות לחייבי מיתה, עד שמנו עשרה דברים בין דיני ממונות לדיני נפשות לזכות. ואמרו שם; 'אין מושיבין בסנהדרין זקן וסריס ומי שאין לו בנים' (סנהדרין' לו:). ופירש רש"י; 'זקן ששכת כבר צער גדול בנים'. הרי כמה חששה התורה על זכות חייבי מיתות להציל נפש מישראל ממיתה לחיים. ואמרו; 'ותילופא למסית' (שם' לג:). פירוש; כל הזכויות במסית ההיפוך אם כבר יצא חיב ואמר אחד: "יש לי עליו זכות ללמד" אין מחזירים אותו. ואם יצא זכאי ואמר אחד: "יש לי ללמד חובה" מחזירין אותו כמבואר שם. וכן מושיבין זקן וסריס ואכזרי, משום דהתורה אמרה: "ולא תחמל ולא תכסה עֵלְיוֹ" (דברים' יג ט).

התבוננו אחי המרחק הרב בין שאר חייבי מיתות, אשר חייבה התורה לנקוט כל טצדקי דאפשר למעבד להצילו ממיתה ע"פ דין ולזה המסית אפילו אמר אחד: "יש לי עליו זכות" כיון שיצא חיב אין מחזירין אותו ויוצא למות, אשתומם וכל זה למה? פירש לנו הכתוב בפירוש, מקרא מלא דבר הכתוב בטעם הדבר; "פי בקש להדיחך מעל ה' אלקיך" (שם'). ומעתה יש לנו להבין ע"פ הכלל המסור בידניו; 'מרובה מדה טובה' (יומא' עו). יש לנו להוכיח מזה כמה גדול כח של לימוד המוסר המקרב את האדם לאביו שבשמים, מלבד שכר קיום המצוות שמקיים אח"כ, רק על שכר העסק של קניית היראה לבד להתקרב לאביו שבשמים. והנה בענין ע"ז ידוע הדין; שאף שהוא מודה בבורא ית' כי הוא ברא העולם ומודה גם בתורה מן השמים, רק אם יאמין שכשהוא עובד איזה עבודה לע"ז יועיל לו, הרי זה ע"ז אשר הוא מחויב עליה מיתה. ולמה? יען כי אנחנו מחויבים להאמין; שאין שום כח בעולם אשר יועיל או יזיק בלי רצון הבורא ית'.

ואם כן הרי דעת לנבון נקל, כי מי שאינו עוסק ביראה הרי זה יכול ח"ו לשכוח את השי"ת והשוכח את השי"ת הרי כבר מבואר בדברי חז"ל; שהרי זה; 'כאילו כפר בעיקר' (סוטה' ד:). ואם כן לימוד המוסר גורם שלא לשכוח על כן תבוננו על הרוגז הגדול; 'בקש להדיחך' ומזה נבין השכר הנפלא של העוסק בעסק התקרבות. והנה נאמר; 'נתי אֲחִידֶךָ עִמָּךְ' (ויקרא' כה) 'תייך קודמים' (רמב"ן). וא"כ; 'הקרוב קרוב קודם' (בבא בתרא' קח:). ו'אדם קרוב אצל עצמו' (יבמות' כה:). והוא קודם לכל והרי זה מצוה בפני עצמה. וכשהיא ברבים; הרי גורם לקרב אחרים גם כן ושכרו מרובה. ('חכמה ומוסר' ב שנה) ■

אתה והשועל

והיום עמד לעלות, פחד הזאב שיבואו בני אדם ויהרגוהו ויקחו ממנו את כל שללו. **אמר לעצמו: "תפסת מרובה לא תפסת"** (יזמא' פ.) די לי בשלל שאספתי ביקש לקום ולא יכל משך וצרח מכאב, שמעו הרועים ונזעקו לקולו, שיסו בו את כלביהם והוא חסר אונים אסור במאסר זנבו, עד שנשבר הקרח תחתיו והוא נס אל מחסה היער מוכה ופצוע וחבול... הבה נמליץ זכות על הזאב כי השועל הטעהו, אך כה רבים הם הפתאים העושים כמעשה הזאב מיוזמתם, סבורים הם כי יוכלו להסב נחת ודגים ידבקו לזנבם. ולא זו בלבד שאין הדבר קורה אלא שבינתים הזנב קופא... הזדמנויות פז חולפות והם נותרים קפואים מאחור. **הכתוב אומר: "יִכְרְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה" ואם; 'לא יגעתי ומצאתי אל תאמין' (מגילה' ו:). ('אבותינו סיפרו לנו' משלי שועלים) ■**

את הנהר. מה עשיתי? קדחתי חור בקרח ושלשלתי את זנבי לתוכו, נאחזו בו הדגים לעשרות ומהם אכלתי ושבעתי כל צרכי..." **אמר הזאב: "איני מאמין לספורך, חובב כזבים אתה מאז ומעולם, אלכה אל הנהר, אך אם לא אמצא שם דגים אאלץ לבחור בך לסעודה". פנה הזאב אל הנהר והנה אמת נכון הדבר;** הרועים אשר רעו את צאנם קדחו בו חור להשקותם. התפלא הזאב על שאמת בפי השועל, רבץ על אחוריו ושלשל זנבו למים הקפואים, המתין עד שיאחזו הדגים בזנבו ואז יערוך סעודה כהלכה. השמש שקעה, הקרה גברה והזנב קפא בקרח הנורא. ביקש הזאב לשנות תנוחה והנה זנבו תפוס ואחוז. **שש ושמה ואמר: "אין זאת, אלא שזנבי כבד מרוב הדגים שנאחזו בו, אין טוב לי מלשבת כאן עוד ועוד במקום לשוטט ביערות ולבקש טרף, ככל שאמשיך לשבת יאחזו בזנבי עוד ועוד דגים".** אבל הלילה קרב לקיצו

"למען יכרְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה" ('דברים' יד כט)

סח רבנו ברכיה ברבי נטורנאי הנקדן זצ"ל במשלי שועליו; שועל שוטט בדרך ויפן כה וכה והנה עגלה לקראתו מלאה בשלל דגים מהים. מיהר השועל ועלה על השביל, השתטח אפים ארצה לפני מסלול העגלה, ראהו העגלון ועצר את הסוסים. **אמר: "האח, שועל מת לפני, פרוה חמה לחורף קר".** מיד העלהו אל העגלה והמשיך בדרכו. זלל השועל מן הדגים בכל פה, אכל ושבע ודשן, לבסוף נטל בפיו כמה דגים צידה לדרך וניתר מן העגלה. עוד הדגים בפיו והנה זאב לקראתו והזאב רעב עד מאד, כפי שהיה השועל לפני שעה קלה... ראה את הדגים בפי השועל ואורו עיניו. **שאל: "דגים בחורף בעת קפיאת הנהרות, מנין?" ענהו השועל בערמה: "אכן, חשקה נפשי בדגים, אך הקרח כיסה**

נסיונות

כבדות בשתי ידיו לא היה יכול לדלוק אחריו. ביכה האיש את כספו, אך ניחם עצמו שלא איבד את חירותו. ברגע אחד התעשר ובמשנהו התרושש... והשוטר פנה ועשה דרכו לאכסנית הזיפנים ושתי המזוודות בידיו, אף הוא נמנה על חברי הכנופיה שהתעשרה בששים אלף שטרות עוברים לסוחר... חילקו הגנבים ביניהם את שללם ופנו ללכוד את הפתי הבא. מה היה סוד התעלול? כיצד לא עלו פקידי הבנק על הזיוף? **פשוט מאד;** מאתים אלף השטרות לא היו מזויפים! הם תעתעו באנשים בשטרות כסף אמיתיים לכן הסכים פקיד הבנק להמיר את השטרות כי היו מקוריים וחוקיים. א"כ מאחר והקרוב ראה שפקיד הבנק מאשר את השטרות שאנו יודעים שאמנם הם אמיתיים מדוע ברח ונמלט והפקיר את רכשו. מדוע לא טען שהשטרות אמיתיים ומוכן הוא להוכיח זאת כפי שאכן היה? **והתשובה;** משום שבעצמו לא היה בטוח ובעצמו פקפק ולכן נמלט. **וזו התשובה לעניננו;** מי שיודע שהאמת איתו ובטוח שהאמת איתו לא יתרשם מנסיון ולא יכשל בעת מבחן. איתן יעמוד כצור חלמיש ואמונתו תתחשל בכור הנסיונות. רק מי שאמונתו רופפת מלכתחילה רק הוא ינוס בעת מבחן. **(הרב שלום מאיר וילך שליט"א) ■**

לעסקה. הוציא את חסכונו ממהבנק אף לזה כספים ונטל בידיו ששים אלף שטרות מקוריים להמירם במאתים אלף שטרות מזויפים, עסקת חיים. הנוכלים שמחו והביאו איתם את הכסף בשתי מזוודות, אבל האיש לא נפל בפח, יתכן שבתחילה הציגו כפתיון שטרות אמיתיים ועכשיו הביאו זיוף מאיכות ירודה. נטל שלשה שטרות מהמזוודות ועלה עמם לבנק, הציגם לפני הפקיד שבחנם בחינה מדוקדקת והמירם בכסף קטן. עכשיו היה סמוך ובטוח שהזיוף אכן מוצלח, נתן להם את ששים האלף וישב לספור את האוצר שהביאו, מאתים אלף שטרות חדשים ונאים. הוא עשה את עסקת חייו, הרויח מאה וארבעים אלף בלא מאמץ, ברגע אחד. נטל את שתי המזוודות ופסע ברחוב שמה וטוב לב. **לפתע עצרו שוטר:** "היי, מה אתה נושא עמך?" "כסף!" **ענה בקול רוטט.** "כסף? פתח והראה!" לפקודת השוטר הניח מזוודה אחת על רעותה, פתחה והנה היא גדושה שטרות. **גחן השוטר התבונן בהם היטב וקולו רעם:** "מה זאת? אלו שטרות מזויפים. אתה עצור. בוא עמי לתחנת המשטרה". נחרד האיש והביץ לאיזה פח נפל, בטרם יספיק השוטר הגחון להזדקף, נשא רגליו וברח. עד שהשוטר נעל את המזוודה לא היה לו זכר. והשוטר עם שתי מזוודות

בפרשת השבוע נצטוינו שאם יבוא נביא שקר ויסית לעבודה זרה, חלילה, אפילו יעמיד חמה באמצע הרקיע ויחולל מופתים מרעושים; "לא תִשְׁמַע אֶל דְּבָרֵי הַנְּבִיא הַהוּא... כִּי מִנְסָה ה' אֱלֹקֵיכֶם אֶתְכֶם" ('דברים' יג ד) ובנסיונות יש לעמוד. רבים הנסיונות, יש הכושלים בהם ויש האיתנים כצור החלמיש. במה תלוי הדבר? **הסבא מנובהרדוק זצ"ל הדגים זאת כסיפור מעשה שהיה; בעיר ורשא פעלה כנופית נוכלים, שרוששה את קורבנותיה בדרך מתוחכמת. **שלוחיה פנו לאדם והציעו לו הצעה שאין לסרב לה;** ברשותם מכונת דפוס משוכללת, המיצרת שטרות מזויפים. מוכנים הם למכור לו מאה אלף שטרות מזויפים תמורת שלשים אלף שטרות אמיתיים בלבד. מובן שהאיש חשש והיסס. **אמרו לו:** "הנה הכסף המזויף, בחר לך שלשה שטרות איזה שתצצה וגש עמם לבנק לפרטם לכסף קטן. אין לך מי שבקי בשטרות מזויפים יותר מפקיד בנק ותראה האם יבחין בזיוף?"! האיש הסכים. הוציא שלשה שטרות באקראי, עלה לסניף הבנק והציגם בפני הפקיד. **הכין לעצמו סיפור כיסוי;** מישהו קנה ממנו חפץ ושילם לו בשטרות אלו, הוא לא ידע שהם מזויפים... הפקיד נטל את השטרות, עיין בהם היטב והמירם בחפץ לב. ראה האיש והסכים**

פרשת 'ראה'

"אַחֲרַי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ"

השמש דו תכליתית

התבונן היטב כדי שתגיע בשוכלך למסקנא ברורה כי; **"אֲנֹכִי נִתָּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם"** רק את היום הזה בלבד. הידיעה הזאת כשהיא בהירה לאדם כל הצורך, תשמש לו כאור זורח הן בזמני; **"בְּרַקְתָּהּ"** והן בזמני; **"קָלְלָהּ"** אשר יוכל בנקל להתעודד ולהתחזק. ('עוד יוסף חי' דרשות)

"וְהִקְלַלְתָּ אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְנִסְתָּרְתֶּם מִן הַדְּבָרִים" ('דברים' יא כח)

רבנו יצחק עראמה זצ"ל כתב; שדרך הברכה אחת היא ותו לא! אם שומרים את המצוות ואין סוטים ימינה או שמאלה אבל דרכי הקללה מרובים עד מאד. משל למה הדבר דומה; ללוח קליעה למטרה. היריה הקולעת, אחת דרכה ואילו השגויות לאין סוף. וזהו שנאמר: 'נִסְתָּרְתֶּם מִן הַדְּבָרִים' הטובה האחת "לְלַקֵּת אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם" כה רבים.

"אַחֲרַי דְּרַךְ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ" ('דברים' יא ל)

מדוע הזכיר הכתוב: 'דְּרַךְ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ' בענין הברכות והקללות? אמר רבנו ה'שפתי כהן' זצ"ל; שבא הכתוב לומר; שהרבה שלוחים יש לו למקום להביא עלינו את הברכות או חלילה את הפכן. והנה השמש לדוגמא מצד אחד; **"שָׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ" ('מלאכי' ג כ) **ועל אותה שמש עצמה נאמר: "הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעָר פְּתָנוּר"** ('מלאכי' ג יט) שהקב"ה מוציא חמה מנרתיקה ללהט את הרשעים ('נדרים' ח:;) וע"י הכל עושה הקב"ה את שליחותו.**

"בְּנִים אַתֶּם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא תִשְׁמְרוּ קִרְתָּהּ בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת" ('דברים' יד א)

שואלים המפרשים; מה הקשר בין תחילת הפסוק; **"בְּנִים אַתֶּם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם"**

יביא הבורא עליהם ברכה ואם יעברו עבירות ימיט עליהם חלילה קללה. **אלא;** הברכה טמונה בגוף המצוות והקללה צפונה בעבירות. המקיים מצוה מביא על עצמו ברכה במו ידיו והעובר חלילה עבירה מביא על עצמו את תוצאותיה ההרסניות בעצמו. ולכאורה; מפורשים הדברים במדרש; **"רָאָה אֲנֹכִי נִתָּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרַקְתָּהּ וְקָלְלָהּ. מִשְׁאֵמֶר הַקֶּב"ה הַדְּבָר הַזֶּה בְּסִינַי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה; מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרַעַה בָּאָה עַל עוֹשֵׂי הָרַעַה וְהַטּוֹבָה בָּאָה עַל עוֹשֵׂי הַטּוֹבָה"** ('דב"ר' ד ג).

אין לך בעולם אלא "היום"

נבוא בזה לבאר את הפסוק בדרך מוסר; עצה טובה בא הכתוב להשמיענו, עצה שתועיל לנו רבות הן בזמני; 'בְּרַקְתָּהּ' של שפע והצלחה והן בזמני; 'קָלְלָהּ' של עצבות ויסורים. לעולם יתבונן האדם ויכיר בדעתו, שאין לו בעולם אלא; "היום"! לא יתחשב בעתיד הקרוב או הרחוק, אלא יתן בדעתו שיש לפניו רק את; "היום" בלבד ולא עוד. הסתכלות כזאת חשובה היא מאד בזמנים אשר האדם משופע בברכת עושר וטובה היצר הרע מנצל היטב את מצבו הטוב ונטפל אל האדם ומפתהו להחשיב את עצמו בנשיאות ראש וכאיש מכובד, לקיים בעצמו; **"וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט" ('דברים' לב טו) חלילה לא יהיה עוד נכנע תחת צילו ומוראו של הקב"ה ומי יוכל להציל אותו בשעת נסיון כזה? **"היום"!** יראה בדעתו שאין לו בעולם אלא אותו היום שהוא עומד בו. המחר, עדין איננו ועד אז נשמתו יכולה להפרד ממנו בין רגע ויהפוך בבת אחת לפגר מת שאין לו כלום, לא כסף ולא זהב... **באותה מידה חשובה לו ההתייחסות הנכונה הזאת בשעות משבר ויצער מכל סיבה שהיא; דוחק הפרנסה, מחלות ויסורי גוף... אז יתעודד ויתחזק במאמר החכם; 'אל תצר צרת מחר כי לא תדע מה ילד יום, שמא למחר איננו ונמצא מצטער על עולם שאינו שלו' ('סנהדרין' ק:.) הצרות שיש לך כעת; "היום" עוברות וחולפות חיש מהר, בוא יבוא יום המחרת, התקופה האחרת והנה הכל ישתנה. וכך אמר הכתוב: **"רָאָה"******

"רָאָה אֲנֹכִי נִתָּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרַקְתָּהּ וְקָלְלָהּ" ('דברים' יא כו)

הגאון רבי מימון עבו זצ"ל רבה של מוסתגאנים שבאלג'יר לפני כמאתים שנה הביא את דברי רבנו הרמב"ם זצ"ל ב'מורה נבוכים' המצוטטים ברמ"א בתחילת ה'שלחן ערוך' כי; **'שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול' שהמקיימו זוכה ליראת שמים, לקיום מצוות והתרחקות מעבירות וזהו שנאמר: "רָאָה אֲנֹכִי" אם האדם רואה ומשוה לנגד עיניו את; "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ"** ('שמות' כ ב) אזי הוא מודע לכך שלפניו; **"בְּרַקְתָּהּ"** אם יקים מצוות. וחלילה ההיפך אם יבחר בדרך השגויה.

"נתן לפניכם היום"

מדוע נאמר; "היום"? והלא התורה ניתנה כארבעים שנה לפני כן? אלא אמר הרב 'שפתי כהן' זצ"ל; גלוי וידוע לפני הקב"ה שיגיעו דורות שייבקשו לפרוק מעליהם עול מקצת מצוות ויאמרו: "שהתנאים השתנו, הגלות מעיקה, הזמנים אחרים" וכיוצא באלו תירוצים. לכן נאמר; **"אֲנֹכִי נִתָּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם" כאילו המצוות ניתנו "היום"! כאן ועכשיו לבני דורנו וזמנינו ואין כל אמתלא להפטר מהם.**

"ברכה וקללה"

רבנו עובדיה ספורנו זצ"ל הסיק מפסוק זה; שבמצבו של העם ושל כל יחיד אין דרך בינים. בחר לך בדרך; **"הַבְּרַכָּה" או; **"הַקְּלָלָה"** לעלות או לרדת, לשאוף לפסגה או להידרדר לתהום, לקיים מצוות או לעבור עבירות. לשהות באור, או להנמק בחושך.**

הרעות והטובות באות מאליהן

פירש רבנו חיים הכהן זצ"ל מארם צובא; אין הכתוב אומר שאם יקיימו מצוות

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

לבין הציווי שלא להתאבל בצורה קיצונית? רבנו אברהם אבן עזרא זצ"ל הסביר; אחרי שתדעו שאתם בנים לה' והוא אוהב אתכם יותר מהאב לבן "לא תתגדדו" על כל מה שיעשה לכם. כי כל אשר יעשה, לטוב הוא. וגם אם לא תבינהו כאשר לא יבינו הבנים הקטנים מעשה אביהם אלא יסמכו עליו, כן תעשו גם אתם.

אף פעם לא לבד

וברבנו עובדיה ספורנו זצ"ל כתב; שאלו הם דברי תנחומין. גם אם נפטר חלילה וחס הקרוב ביותר, לא נותרתם יתומים כי; **"בנים אתם לה' אלקיכם"** ואב גדול לנו בשמים. ונזכרים אנו בדברי המדרש; **"נַמְת יוסף נָכַל אֶתִּיו"** ('שמות' א ו) **אע"פ שמתו יוסף ואחיו, אלוקיהם לא מת, אלא;** **"וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד"** ('שמ"ר' א ח).

"עשור תעשור את כל תבואת זרעך" ('דברים' יד כב)

הגמרא מספרת; **'אשכחיה רבי יוחנן לינוקא דריש לקיש אמר ליה: "אימא לי פסוקיד!" אמר ליה: "עשור תעשור"** אמר ליה: **"ומאי עשור תעשור?" אמר ליה: "עשור בשביל שתתעשר". אמר ליה: "מנא לך?" אמר ליה: "זיל נסי". אמר ליה: "ומי שרי לנסוייה להקדוש ברוך הוא? והכתוב; "לא תנסו את ה'!"** ('דברים' ו טז) **אמר ליה: "הכי אמר רבי הושעיא: "חויז מזו, שנאמר; "הביאו**

את כל המעשר אל בית האוצר ויהי סָךְ בְּבֵיתִי וּבְחֻנּוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר ה' צְבָקוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרֶכֶת עַד בְּלֵי דַי" ('מלאכי' ג י) **מאי; "עד בלי דאי?" אמר רמי בר חמא אמר רב: "עד שיבלו שפתותיכם מלומר די". אמר ליה: "אי הוה מטי התם להאי פסוקא לא הוית צריכנא לך ולהושעיא רבך"** ('תענית' ט).

משפך מקלח

וכתב החסיד רבי יוסף יעבץ זצ"ל; שכאשר הבורא יתברך משפיע לאדם יותר מכדי חייו, מתבשר האדם שנבחר להיות כצינור להעברת השפע לעניים ולנזקקים, דוגמת מעשר עני וללומדי התורה והחזקת מוסדות תורה, דוגמת התרומות ומעשרות שניתנו לכהנים וללויים משרתי ה' והוגי התורה. וזו ההנהגה שנוהגים במשפך; אם נקי הוא ומקלח הלא, ממשיכים לערות לתוכו בנדיבות וממלאים אותו. וזהו; **'עשר בשביל שתתעשר'** ('תענית' ט). אבל אם נוצרת בו סתימה ואינו מקלח, מפסיקים למלאותו והוא מתרוקן ומתיבש. ('פירוש היעבץ' 'אבות' ד א)

"השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה" ('דברים' יב יג)

רמז יש כאן על כך שאיש ישראל מצווה לשמור על מידותיו הטובות הנקראות; **"עלתיך"** מאחר ובאמצעותן מתעלה האדם על כל הברואים. ואכן

עליו להשתמש בהם רק לצורך ההתעלות הרוחנית בעסק התורה והמצוות, על מנת להגיע לחיי העוה"ב. אל ישתמש למשל במידת הזריזות בעניני העוה"ז, שבו עליו להתנהג בעצלנות ולהיות כבד תנועה ביחס להנאות העולם ולא יהיה להוט ח"ו לרדוף אחריהם. במידה הטובה הזאת ישמש אך ורק לעסק התורה והמצוות לקיים בעצמו את מאמר דוד המלך ע"ה: **"חֲשֵׁתִי נְלֹא הִתְמַקְּמֶתִי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ"** ('תהלים' קיט ט). כך גם מידות האהבה, הותרנות, הנדיבות... שבהם נחון האדם המושלם, יקפיד לנצל אותן דוקא בתפקידו הרוחניים עלי אדמות, לגביהן יוכל לומר בכנות; **"מָה אֶהְיֶה תוֹרְתְּךָ"** ('תהלים' קיט צז) אך בד בבד דרושה לו לפעמים גם מידת שנאה שעל ידה יקיים; **"הֲלוֹא מְשַׁנְאֵיךָ ה' אֲשָׁנָא"** ('תהלים' קלט כא) ולא יהיה תמיד דוגל במידת האהבה, שהרי כך אמר דוד: **"סֹפְפִים שְׁנָאתִי תוֹרְתְּךָ אֶהְיֶה"** ('תהלים' קיט קיג). כמו כן יעסוק בגמילות חסדים לעניים ואביונים וכך יקרב את הגאולה במהרה כשלא יהיו צדיקי העולם שרויים בצער. אולם, כלפי הרשעים ינהג באכזריות כמו שכתוב: **"נְלֹא תַחֲסֹס עֵינֶיךָ"** ('דברים' יג ט) שלא נרחם עליהם, הוא אומר; על האדם לדעת איה מקומה של כל מידה, אימתי נקראת המידה חשובה ומתי להיפך. ולכן אמר הכתוב: **"הֲשֹׁמֵר לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ"** פן תעלה על מידותיך הטובות והמעולות **"בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה"** גם בעולם הזה הגלוי והנראה לעינינו **"כִּי אִם בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הַכּוֹנֵה; לחיי העוה"ב אשר שם הוא עולם האחדות. "בְּאֶחָד שְׁבָטֶיךָ" שכל שבטיך נחשבים כאחד בלי פירוד ושנאה. ('בן איש חי' דרושים) ■**

נביא שקר

סבל מרדיפות רבות על יציאתו חוצץ כנגד משיחיותו של שבתאי צבי והוקעתו של נתן העזתי כנביא שקר. בסופו של דבר התגלה קלונו של שבתאי צבי ברבים, כאשר התאסלם להציל את חייו והנוהים אחריו נזכחו בצדקתם של רבי יעקב ושאר גדולי ישראל ובהבחנתם החדה ובקביעתם הברורה; **שהמשיח יבוא כדי לחזק את שמירת התורה ולא לעקור אותה חלילה. וכלשון הרמב"ם; 'עמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו ויכוף כל ישראל ללכת בה ולחזק שמירתה' (מלכים' יא ד).** ■

בעל ידע רב ורגש חם, אך הוזה ובעל דמיונות ושגיונות שהכריז על עצמו כמשיח בעידודו ובתמיכתו של נתן העזתי, שהיה משיח שקר במלוא מובן המילה. הדבר היה לפני כשלוש מאות שנה. התלהבות עזה אחזה בעם ישראל והם שמו את מבטחם בצעיר השרטלן שאחז את העינים גדולי ישראל לא נסחפו לרגשנות ובחנו את מעשיו ואת מעלליו וכאשר בגבהות לבו וגסות רוחו ביטל שבתאי צבי איסורי תורה... ידעו לבטח שאין זה המלך המשיח, שהרי הובטחנו כי; **'זאת התורה לא תהא מוחלפת'** ('י"ג עיקרים'). רבי יעקב ששפורטש זצ"ל

"לא תשמע אל דברי הנביא ההוא... כי מנפה ה' אלקיכם אתכם" ('דברים' יג ד)

פרשתנו דנה בענין נביא שקר ועונשו והאיסור להאמין לדבריו. ראוי להעלות בה את זכרו של הגאון הגדול רבי יעקב ששפורטש זצ"ל מאסטרדם שגלהם בחירוף נפש כנגד הכת השבתאית בעודה בשיאה וסיכן את עצמו כדי להציל את כלל ישראל משואה רוחנית איומה. עם ישראל עם קדוש הוא ומצפה לישועה בכל יום שתבוא, את הכמיהה הזו ניצל לרעה שבתאי צבי שר"י, צעיר כשרוני

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

ועכשיו תורה יש ב"ה, אבל לא מספיק מה שהתורה מונחת בארון הקודש, אלא תורה צריך להיות שאנשים חיים עפ"י התורה ובלי זה אין כלל ישראל. וכלל ישראל גופא לדאבוננו לא זכינו שכל כלל ישראל.. הלואי שהקב"ה יעזור למצב שכל כלל ישראל ילמדו תורה. **ובשעת מתן תורה כתוב; 'כפה עליהם הר כניגית ואמר: "אם מקבלים את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם"'** ('שבת' פח:) כי התכלית היא תורה, בשביל שכלל ישראל יקבלו את התורה, שישמרו אותה וילמדו אותה. זה אנחנו מצווים וכל הדורות מסרו נפשם על התורה. ואי"ה הקב"ה יעזור שנמשיך כך עד ביאת גואל צדק שלא ימוש התורה מפינו ומפי זרעינו, הכל רק תורה! הקב"ה יעזור שנזכה לזה שיוכלו כל הנוער וכל אחד אחד ללמוד תמיד תורה בלי שום הפרעות, בלי שהצבא יפריע, או דבר אחר יפריע, אלא רק תורה! בזכות זה אנחנו חיים ובזכות זה נזכה לביאת הגואל במהרה בימינו אמן סלה". ■

(בראשית' א א) מביא רש"י; מה שאחז"ל בראשית; **'בשביל התורה שנקראה ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית'**. התורה וכלל ישראל זה דבר אחד, **'קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל חד הוא'** ('זוהר' ג עג) בלי תורה אין כלל ישראל, 'די גאנצע וועלט איז באשאפן געווארין פאר תורה', כל העולם נברא רק בשביל התורה. ומה זה תורה? כלל ישראל! להבדיל לאומות העולם אין שום שייכות לתורה, לתורה יש שייכות רק עם כלל ישראל. ועל זה הקב"ה ברא את העולם לכתחילה רק בשביל תורה ובשביל כלל ישראל. והדורות הראשונים שלא היה להם תורה ולא היה עדין כלל ישראל, באמת לא היה טוב, כל הדורות האלה לא היו מוצלחים. היה דור המבול שהקב"ה ראה להשחית את כל העולם האנשים בהמות חיות. **והכל למה? כי בלי תורה העולם לא יכול להתקיים, ממילא עשו דברים לא טובים, חז"ל אומרים; 'לא נחתם גזר דינם אלא בשביל... הגזל'** ('סנהדרין' קח.) עכ"פ בלי תורה אי אפשר להיות עולם.

רבנו אומר למחזירים בתשובה; "בספרים כתוב שהאדם נקרא; "עולם קטן", עולם קטן שיש בו כל מה שיש בעולם, רק בצורה קטנה, לא כל העולם. יוצא שאם אחד בונה בן אדם הוא בונה עולם. ומה זה האדם, האם הגוף? הגוף הרי זה שום דבר, מה זה הגוף...? העיקר זה הנשמה. יוצא שאם בונים את בן אדם שיהיה על הצד הטוב, בונים עולם. ויתברכו כל העוסקים בבנינו של עולם, שיזכו להרבות הרבה אנשים לבנות אותם על הצד הטוב, שיוכלו אח"כ לנהל את החיים שלהם על דרך האמת, על דרך התורה. וכל אלה יתברכו ויצליחו מאד לבנות הרבה הרבה אנשים, הרבה עולמות ועי"ז יהיה ריוח גדול לכל כלל ישראל. ויתברכו בכל טוב ברוחניות בגשמיות בכל טוב".

דברי מרן שליט"א בסיום הש"ס המרכזי בירושלים – י"ג מנ"א:

"בהתחלת החומש עה"פ; **"פְּרָאשִׁית פְּרָא אַלְקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ"**

נס תהיית המתים

תהיית המתים של אמנון יצחק כמעט ה"י רגעים

גם בשפות:

- אנגלית,
- רוסית,
- ספרדית,
- צרפתית

ניתן להשיג במשרדי 'שופר' פול: 03-6777779

רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!
רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

החלוקה הינם של 100,000 דיסקים 'היה יהיה' ברהבי הארץ בעיצומה תודה לכל התורמים

הצלה

בחוצפה ובגאווה, צריך רחמים גדולים להנצל מהם ולא לפנות אליהם שלא תביאהו הראיה חלילה להתאוות איזה תאוה. והתורה הקדושה היא; "אֵילַת אֶהְיֶה וְנִצַּלְתָּ מֵהַיָּם" (משלי' ה יט) והמחשב בה ניצול מכל מיני חטאים ולכן; אשרי מי שדברי תורה שגורים על פיו ויחזרם תמיד והמה בודאי יצילוהו מכל מיני הרהורים רעים' (מאמר שמי"ע) ■

שלא יתאוה לידע מי ההולך בצידי הדרכים ומי הם הנוסעים על העגלות ואם לא יזהר בזה יוכל להכשל ח"ו בכמה מיני מכשולות והעצה לזה; בכל פעם קודם שתלך לחוץ, תבקש ותתחנן לבורא יתברך שיזכה אותך לשמור עיניך בקדושה ויצילך מכל רע ובפרט שלא תכשל חלילה בהרהור אשה ובפרט בזמן הזה שנתפרצו הרשעים בפריצות

כתב בספר 'נועם הלבבות'; 'גם אתה ירא השם אשר ברצונך לעבוד את בוראך ולא להטות ח"ו לדרכי התועבות, היזהר והישמר בעת שתצטרך לצאת מדלתי ביתך וללכת בשווקים וברחובות. ואם לא תתנהג בשחות עינים, רק עיניך לכאן ולכאן יביטו בודאי שתוכל להיכשל ח"ו בעברות גדולות וחמורות כי עיקר גדול בשמירת העינים,

מרכז רוחני מקדשי שמך רחוב הצבר 1 יום ראשון א' אלול 19/08/2012

דימונה

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

אולם מופת רחוב סעדיה חתוכה 25 יום שני ב' אלול 20/08/2012

יהוד

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

מלון 'המצודה' בטבריה יום שלישי ג' אלול 21/08/2012

טיול לקברי צדיקים

תחילת התוכנית ב-16:00 כניסה חופשית

בית כנסת שבועת ישראל יהדות בריטניה 3 יום רביעי ד' אלול 22/08/2012

אשקלון

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה חופשית

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

טיול לקברי הצדיקים עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי ג' אלול 21/08/12

זכאי
"כח כפלים" חינם!
"חי כפלים" 50% הנחה

מירון - קבר רשב"י

עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק! בני ברק - רח' מתתיהו 10 ירושלים - 'בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה ב'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק בין השעות 09:00 - 15:30

03-6777779

הנושאים הכי חמים

בהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

DVD ב-5 ש"ח בלבד! ניתן להשיג ב'שופר'

וכן ניתן להעביר רצועות MP3 לנגנים

להזמנות בטלפון 03-6777779

ארגון 'שופר'
מתכבדים להודיעכם
על תוכנית הנופשים החדשה
לשנת התשע"ג
בהשתתפות הרב

אמנון יצחק שליט"א

ורבנים נוספים

במלון מדיסון *** דלאקס

רח' העליה 17 נהריה

תאריך	מסלול	שבת פרשת
09/11/12	כד' חשון ששי-מוצ"ש	פרשת חיי שרה
23/11/12	ט' כסלו ששי-מוצ"ש	פרשת ויצא
30/11/12	ט"ז כסלו ששי-מוצ"ש	פרשת וישלח
07/12/12	כג' כסלו ששי-מוצ"ש	פרשת וישב
14/12/12	א' טבת חמישי-מוצ"ש	פרשת מקץ
21/12/12	ח' טבת ששי-מוצ"ש	פרשת ויגש
28/12/12	ט"ו טבת ששי-מוצ"ש	פרשת ויחי
04/01/13	כב' טבת ששי-מוצ"ש	פרשת שמות
11/01/13	כט' טבת חמישי-מוצ"ש	פרשת וארא
18/01/13	ז' שבט ששי-מוצ"ש	פרשת בא
25/01/13	יד שבט ששי-מוצ"ש	פרשת בשלח
01/02/13	כא שבט ששי-מוצ"ש	פרשת יתרו
08/02/13	כ"ח שבט חמישי-מוצ"ש	פרשת משפטים
15/02/13	ה' אדר ששי-מוצ"ש	פרשת תרומה
01/03/13	י"ט אדר חמישי-מוצ"ש	פרשת כי תשא
08/03/13	כ"ו אדר ששי-מוצ"ש	פרשת ויקהל פקודי
15/03/13	ד' ניסן ששי-מוצ"ש	פרשת ויקרא
22/03/13	יא ניסן חמישי-מוצ"ש	פרשת צו

טיול לקברי הצדיקים לשנת התשע"ב: 21/08/2012
ההרשמה בשעת התשלום

לתשומת ליבך:

כל ביטול שיתבצע לאחר שבוע מן ההרשמה כרוך בעמלת ביטול

הרישום בימים א-ה בין השעות 09:00 עד השעה 15:30

03-6777779 שלוחה 557/516

בברכה,

'שופר- ארגון להפצת יהדות'